

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quām brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Circumstantiae Peccatorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

Etis sup. in ver. beneficium, num. 12. dub. §. & vide Vinc. Franch. dec. 2. ubi tractat de hac materia augendi Canonicos. Vide Gem. in c. si canonici, §. si autem, in ult. de officio. ord. lib. 6.

Ad undecimum. Vide ibidem §. 4.

Ad duodecimum. Respondeatur, quod si non optant, non propter hoc ullum temporis spatio perdant eam optandi facultatem, Capyc. decisio. 134. num. 4. & Jo. And. de Lignan. & Gem. in ult. de consuetud. lib. 6. & Anchar. ubi supra, ver. quero, Pap. i.

Ad decimum tertium. Vide Clem. 2. de etat. & qualit. ut sup. §. 6.

Ad decimum quartum. Respondeatur, quod primum non potest fieri, secundum, & tertium sic. i. quod fructus Canoniciatus, & beneficiorum non possunt obligari pro debito, sed sequestrari, & capi. Boer. decisio. 226. & hoc potest facere judex ex officio, quando clericus beneficiatus est gravatus ære alieno: modò relinquatur ei portio congrua, unde clericus possit vivere, ita Covar. libro 2. 1. part. num. 9. ver. caterum varia. resol. & ita practicatur in Romana Curia, ut ait Collectaneus, & alii in capit. Odoardus, de solut. & Rodoan. de rebus Eccles. non alien. questio. 57. n. 9.

CIRCUMSTANTIAE PECCATORUM.

S U M M A R I U M.

1. *Quot genera sunt circumstantiarum peccatorum.*
2. *Quot circumstantiae.*

3. Quae sunt quæ mutant, seu dant speciem.

AD Primum. Quinque genera circumstantiarum dicit esse D. Ant. 3. p. tit. 17. cap. 17. §. 5. Primum impertinentium. Secundum alienantium. Tertium aggravantium notabiliter. Quartum mutantium speciem. Quintum aggravantium in infinitum, de quibus videto Sot. 4. sent. 18. d. q. 2. art. 4.

Ad Secundum. Videto eund. loc. cit. cap. 6. Sylv. & alios, in ver. circumstantia, Con. Trid. sess. 14. cap. 5.

Ad Tertium. Quinque sunt circumstantiae, quæ dant, seu mutant speciem, quis, quid, cui, ubi, & quomodo, de quibus videto Doctor. in loc. cit. ita similiter, quando circumstantiae scandali, seu recidivi sint ad speciem, videto eosdem, & dicam in opere meo peculiari, de pœnitent. hoc volui attingere pro practica Prælatorum, quando volunt examinare confessarios. Si quis voluerit de hac materia ad plenum videre, videat practicam nostram pœnitentiale, in c. 12. per totum, ubi habebis quadraginta quinque quæstiones circa peccatorum circumstantias.

CENSUS,

PRIMÒ, Census an super reb. Ecclesiæ possit ponи, ut Rodoan. *de rebus Ecc. non alien. q. 17. n. 9.* & super fiuct. ejus, ibi, num. 7.

SECUNDÒ, contractus in dubio potius presumitur centualis quam emphyeuticus, Jason. in l. 2. n. 42. C. de jure emph. Scot. cons. 167. Butius cons. 42. lib. 1. n. 7. Rodoan. loc. cit. q. 17. n. 5. & 72.

Tertiè